

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 437/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť D. C., Česká republika, zastúpenej Advokátskou kanceláriou B., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky Mgr. M. B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 307/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. C. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. augusta 2012 doručená sťažnosť D. C., Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou B., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky Mgr. M. B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 307/2009 o mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla, že na okresnom súde podala 19. novembra 2009 návrh, ktorým sa domáhala zvýšenia náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Sťažovateľka ďalej 27. novembra 2009 vzala svoj návrh čiastočne späť, keďže zo strany poisťovne ako povinnej došlo k čiastočnému plneniu. Okresný súd konanie v časti návrhu sťažovateľky zastavil.

Sťažovateľka po siedmich mesiacoch od začatia konania, 8. júna 2010, požiadala okresný súd o zabezpečenie plynulosti konania. Okresný súd nariadil prvé pojednávanie vo veci na 26. október 2010 a po vypočutí účastníkov konania ho odročil na 13. január 2011. Na pojednávaní uskutočnenom 13. januára 2011 bol ako svedok vypočutý manžel sťažovateľky. Okresný súd odročil pojednávanie na neurčito s tým, že o odborné stanovisko požiada znalca, resp. že vo veci nariadi znalecké dokazovanie.

Okresný súd na pojednávaní nariadenom na 7. jún 2011 oboznámil účastníkov konania so zámerom nariadiť znalecké dokazovanie; uznesením zo 14. septembra 2011 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil súdneho znalca.

Sťažovateľka podala 22. novembra 2011 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, v ktorej namietala neprimeranú dĺžku konania. Predsedníčka okresného súdu v odpovedi na sťažnosť z 20. decembra 2011 uznala jej dôvodnosť.

Znalecký posudok bol doručený sťažovateľke 15. mája 2012, pričom sťažovateľka sa k nemu vyjadrila v podaní zo 16. mája 2012.

Sťažovateľka konštatuje, že „napriek tomu, že od podania žalobného návrhu sťažovateľky zo dňa 19. 11. 2009 uplynuli 2 roky a 9 mesiacov a ide o vec jednoduchého charakteru, okresný súd z dôvodu nehospodárneho konania do dnešného dňa nedospel k rozhodnutiu vo veci, čo je vzhľadom na uvedenú dĺžku konania na súde prvého stupňa možné charakterizovať ako zjavnú nečinnosť“.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľky D. C., nar..., trvale bytom Česká republika, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C/307/2009 porušené.

Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C/307/2009 konal bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd priznáva sťažovateľke D. C., nar..., trvale bytom Česká republika, primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2500 EUR, slovom dvetisícpäťsto EUR, ktoré je jej Okresný súd Bratislava I povinný uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť D. C., nar..., trvale bytom Česká republika, trovy právneho zastúpenia vo výške 269,58 EUR (dva úkony právnej pomoci – príprava a prevzatie veci, podanie sťažnosti á 127,16 EUR a režijný paušál á 7,63 EUR) na účet právneho zástupcu - Advokátska kancelária B., s. r. o. IČO:..., so sídlom B., spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.:..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia

označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky smerujúcom proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 307/2009, ktorým boli podľa nej spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 26 C 307/2009.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že namietané konanie začalo na okresnom súde 19. novembra 2009 podaním návrhu na zvýšenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Ústavný súd konštatuje, že počas namietaného konania dosiaľ prebiehajúceho viac ako dva a trištvrte roka boli nariadené tri pojednávania (26. október 2010, 13. január 2011 a 7. jún 2011) a bolo nariadené znalecké dokazovanie a vypracovaný znalecký posudok, ku ktorému sa sťažovateľka vyjadrila 16. mája 2012.

Zo sťažnosti, z jej príloh a zo zistenia ústavného súdu na okresnom súde ďalej vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky na priet'ahy v namietanom konaní 21. novembra 2011 predsedníčka okresného súdu vo svojej odpovedi 20. decembra 2011 uznala za dôvodnú.

Ústavný súd navyše v súčinnosti s okresným súdom zistil, že v roku 2012 okresný súd urobil tieto procesné úkony:

- v marci 2012 znalec doručil znalecký posudok a súdny spis bol postúpený vyššiemu súdnemu úradníkovi,
- v apríli 2012 okresný súd doručoval znalecký posudok účastníkom konania a v máji 2012 bol účastníkom doručený,
- 29. mája 2012 bol súdny spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi. Vo veci nie je nariadené pojednávanie.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala sťažovateľka právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sa v okolnostiach posudzovanej veci z jeho pohľadu javí ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mala sťažovateľka k dispozícii a úspešne ho aj využila ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedeného vyplýva, že stav namietaného konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti umožňuje vysloviť názor, že podanie sťažnosti na priet'ahy v konaní prispelo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajším neefektívnym postupom okresného súdu, čo z pohľadu ústavného súdu znamená, že sťažnosť nie je ani z tohto dôvodu opodstatnená.

Ústavný súd uzavrel, že hoci doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní nebol celkom bez prieťahov, ich intenzita však s prihliadnutím na ostatné okolnosti prerokovanej veci nedosiahla úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a nevylučuje možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným prieťahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2012